

Title	THE MIXED METHODS ACTION RESEARCH TO DEVELOP A MODEL OF PROMOTING USEFUL LEISURE BEHAVIOR OF THE NON-FORMAL STUDENTS IN NAKHON PATHOM PROVINCE
Author	KHETTHAI SINTHUSUWON
Degree	DOCTOR OF PHILOSOPHY
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Ungsinun Intarakamhang
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Thasuk Junprasert

The purposes of this mixed methods action research are as follows: (1) to understand the situation of useful leisure behavior among non-formal students; (2) to study the results of changing leisure behavior; and (3) to develop ways to promote useful leisure behavior. The qualitative data was collected by in-depth interviews and focus group with 14 non-formal students and eight teachers. The quantitative data was collected by a six-point scale for 36 items with Cronbach's Coefficient Alpha = 0.95. Action research, performing two cycles of the four steps were as follows: (1) plan; (2) action; (3) observation; and (4) reflection. The participants in this research were 14 non-formal students who were volunteers from high school students. The data were analyzed by content analysis and descriptive statistics. The results were as follows: (1) non-formal students provided the meaning of useful leisure behavior in four dimensions; the housework, the second job, relaxation, and education by making useful leisure behavior at the middle level; (2) the obstacles making useful leisure behavior included personal factors, the social environment of family and school and educational system management; (3) the patterns in leisure behavior consisted of reflection on useful leisure behavior, to enhance learning power, learning by doing, and reflection of the action; and (4) there was change in quantity, density, and the quality of useful leisure behavior. Moreover, from the comparison of useful leisure behavior, self-efficacy, motivation, and social support found that after participation, non-formal students had a significantly higher mean than before participation ($p < .05$).

Keyword : Mixed methods, Action research, Leisure behavior, Non-formal students

ชื่อเรื่อง	การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมวิธีเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักศึกษาอกระบบในจังหวัดนครปฐม
ผู้วิจัย	เขตไทย ลินธุสุวรรณ
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อังคินันท์ อินทรกำแหง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาศุภร์ จันประเสริฐ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมวิธีครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทำความเข้าใจสถานการณ์การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักศึกษาอกระบบ 2) ศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักศึกษาอกระบบ และ 3) พัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักศึกษาอกระบบ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่มกับนักศึกษาอกระบบ 14 คน และครู 8 คน และเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามมาตรฐานค่า 6 ระดับ จำนวน 36 ข้อ ที่มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาคเท่ากับ 0.95 โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมวิธีมีการดำเนินการ 2 รอบ 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นวางแผน 2) ขั้นปฏิบัติการ 3) ขั้นสังเกต และ 4) ขั้นสะท้อนผล ผู้เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาอกระบบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 14 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและสถิติบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า 1) นักศึกษาอกระบบให้ความหมายของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 4 ประเด็น ได้แก่ การช่วยเหลืองานของครอบครัว การหารายได้เสริม การพักผ่อนหย่อนใจ และการศึกษาหาความรู้ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง 2) สถานการณ์ที่เป็นปัญหาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มี 3 ประการ ได้แก่ ด้านบุคคล ประกอบด้วย จากนักศึกษาอกระบบและจากครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมจากครอบครัวและสภาพแวดล้อมจากโรงเรียน และด้านการจัดระบบการศึกษา 3) รูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักศึกษาอกระบบ จากการศึกษาพบรูปแบบพฤติกรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ประกอบด้วย สะท้อนความเข้าใจการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เสริมสร้างการรับรู้การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เสริมพลังการเรียนรู้การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ และสะท้อนผลการปฏิบัติ และ 4) ผลการเปลี่ยนแปลงจากการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ พบว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านปริมาณ ด้านความเข้มข้น และด้านคุณภาพการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้จากการวัดพฤติกรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การรับรู้ความสามารถของตนเอง แรงจูงใจในการใช้เวลาว่าง และการสนับสนุนทางสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังดำเนินกิจกรรม พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การผสมวิธี, การวิจัยเชิงปฏิบัติการ, พฤติกรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์, นักศึกษาอกระบบ

269776977

SWU_Thesis_gs571120046_dissertation / revc: 15082563_14:21:56 / seq: 36